ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA YENİ ROMANIMIZ BAŞLADI:

Plastik İnsanlar Ülkesi

Sayı: 9 1960 — 75 Krş.

Sarkomer/Çizgi Diyarı

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

...VE KARAKAÇAN SÖZÜNÜ TAMAMLAMAĞA VAKİT BULAMADI.. ZİRA.. KORSAN GEMİSİ MÜTHİŞ BİR GÜRÜLTÜ İLE İNFİLAK ETTİ.

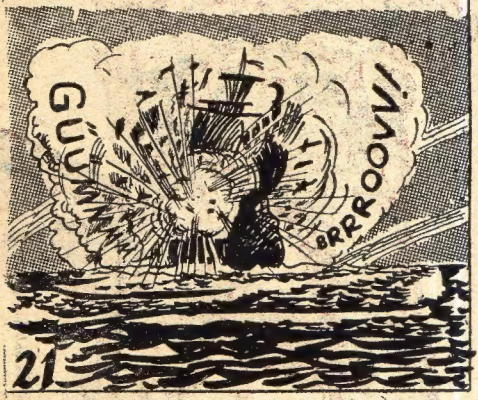

21

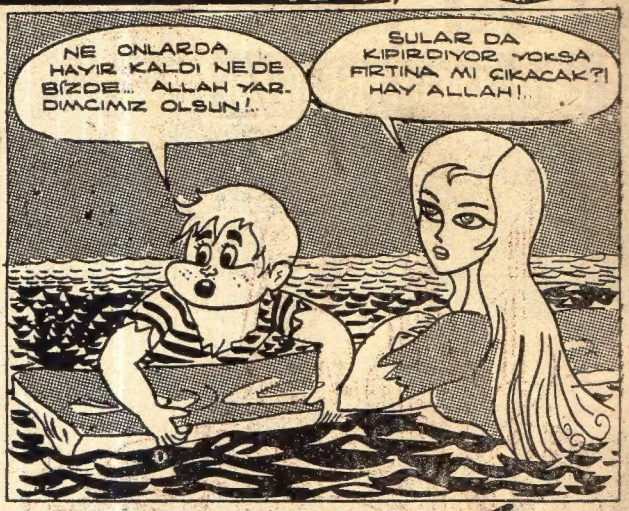

OYA'NIN HAKKI VARDI.. BU UCU BUCAĞI GÖRÜNMEYEN DENİZ, GARİP ŞEKİLDE KIPIRDANMAĞA VE HOMURDANMAĞA BAŞLAMIŞTI.. YENİ BİR FIRTINA PATLAK VERMEK ÜZEREYDİ...

BUNDAN SONRA ARTIK HİÇ KONUŞMADILAR.. ZİRA DENİZ KUDURMUŞ BİR HAYVANA DÖNMÜŞTÜ.. GÖKTE ŞİMŞEKLER ÇAKIYORDU HAVA İYİDEN İYİYE KARARMIŞTI...

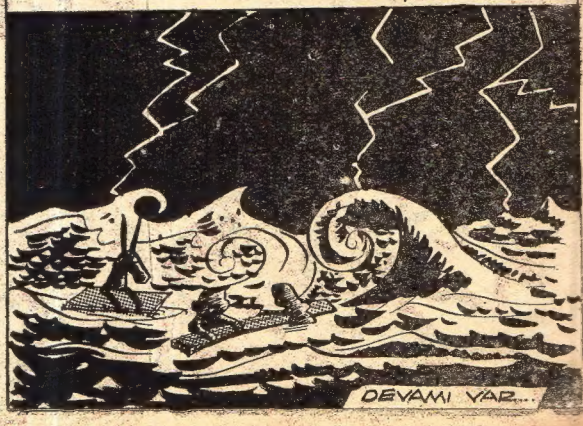

DEVAMI VAR...

Meraklı Bahisler

Köpekler, kediler ve başka hayvanlar, bir depremi önceden sezebilirler mi?

Nasıl olduğu bilinmiyorsa da Japonya ile Meksika'da, depremlerden önce bazı hayvan cinslerinin tuhaf şekillerde hareket ettikleri dikkati çekmiştir. Köpekler ulumağa, tüyleri diken diken olan kediler acı acı miyavlamağa başlamışlardır. Bu hayvanların, yer sarsıntılarını insanlardan daha iyi hissettikleri tahmin edilmektedir. Nitekim birçok hayvanların, insan kulağının işitemediği bazı sesleri duyabildikleri malûmdur.

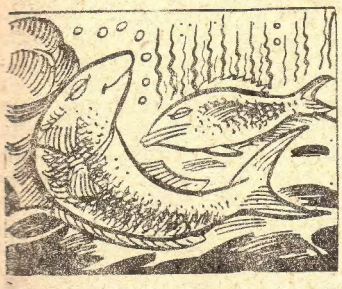

Balıklar uyuyabilirler mi?

Uyumak için, balıklar, suların dibine inirler, yahut su bitkilerinden ibaret bir döşeğin üzerinde uyuklarlar. Bazı balıklar da sularda sürüklenirken uyumakta ve bu arada sadece yüzgeçlerini hafifçe oynatmaktadırlar. Büyük balıklar, aksine, su yüzünde uyurlar; bu arada sırt yüzgeçleri su yüzeyinin üzerine çıkar. Köpek balıkları, uyurken göz kapaklarını kapalı tutabilirler. Bazı sazan balığı cinsleri kış uykuları esnasında dipte hareketsiz yatarlar öyle ki uzun zaman yataktan kalkamıyan kimseler gibi, vücutlarında yer yer yaralar açılabilir. Afrika'nın akciğerli balıkları, dipteki çamurun içine gömülür ve vücutlarını gecelik gibi saran bir sıvı salgılarlar.

Resimli Roman Sahasında inkılâp yaratacak mecmua

BÜYÜK Ateş

HERKESİN MECMUASI

ÇIKARAN: TÜRKİYE YAYINEVİ

TÜRKİYE YAYINEVİ

PEK YAKINDA ÇIKIYOR!

Kakao ve çikolata terimleri nereden gelmektedir?

Kakao bitkisi önceleri sadece Meksika'da yetişmekteydi. 1519'da, Cortez'in kumandasındaki İspanyol maceraperestleri onu, dünya namına keşfettiler. Yerli Aztek'ler, «choco-atl» (köpüklü su) dedikleri kakaolu bir içki içerlerdi; bu içkinin bir ismi de «cacao-atl» dı. İspanyollar, bu içkiyi çok keyif verici bularak kakaoyu Avrupa'ya götürdüler. 17 nci Asırda Fransa ile İngiltere'de çikolatanın içildiği hususî salonlar vardı. Kardinal Richelieu ve Kral 14. Louis gibi ünlü kişiler de çikolata içmenin tiryakisiydiler. Tablet halinde çikolatalar ancak 19. Asırda İsviçre'de, Fransa'da ve Almanya'da imal edilmeğe başlandı.

ATALAR SÖZÜ

Ocak İçinden Tutuşur

OCAK, yanan ve ısıtan bir yapıdır. O, bu işi, yapısına uygun olarak kendi başarır. Bir anlamı da: İnsanın cevheri harekete gelmez, işletilmezse dışarıdan yapılacak destekleme fayda vermez, demektir.

AY ALİOĞLU

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

Leyleği ayakta görünce..

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları,

Çok seyahat edenler için atalarımız «leyleği ayakta gördü» demişler. Biz gazeteciler ise leyleği hiç otururken görmeyiz. Onun için de sık sık yurt içinde veya yurt dışında seyahate çıkarız. İşte ben de bu yıl leyleği ayakta görenlerdenim. Son olarak şubat ayını Almanya'da geçirdim ve gene not defterimi doldurarak anayurda döndüm.

Notlarımın başında daha ziyade sporsever yavruları ilgilendirecek bir haberim var:

Beşiktaşlı futbolcu Coşkun Taş'ı tanırsınız. Babanız, ağabeyiniz yahut dayınız, amcanızla maça gidip görmüşsünüz, veya ismini radyoda duymuş, resmini gazetede görmüş olacaksınız. Coşkun Beşiktaş'ın solacığı idi. Bir kaç defa Türk Millî Takımında da yer almıştı.

İşte bu Coşkun şimdi Almanya'da bulunuyor. İstanbulda iken yüksek tahsilini tamamlamış olan genç futbolcu, orada hem meslekî ihtisas yapıyor, hem de futbol oynuyor. Coşkun'un bulunduğu şehrin adı Almanca Köln'dür. Köln'e biz Kolonya deriz. Hani bildiğimiz, mis gibi kokulu kolonya var ya... İşte o kolonyanın en meşhuru burada yapıldığı için şehrin adı da Kolonya... Daha doğrusu, bu kokulu suyun en güzeline şehirlerinin isimlerini vermişler. Almanya deyince hemen hatırınıza Batı Almanya geliyor tabiî... İkinci Dünya Harbinde Almanya yenilince, müttefikler bu ülkeyi işgal etmişti. Sonradan Ruslar işgal ettikleri yerde komünist hükûmetler kurdular. Kızıllar hak,

hürriyet nedir bilmedikleri için işgal ettikleri yerleri harp bitince de bırakmıyor ve oralarda kendi adamlarına kukla devletler kurduruyorlardı. Almanyanın doğu kısmında da böyle yapmışlardı. Onun için Doğu Almanya şimdi zavallı, hürriyetten mahrum insanların beldesi oldu. Batı Almanya ise bugün hakikî Almanya'dır. Hem hür, hem de ileri bir memleket.

Coşkun Batı Almanya'nın Köln (Kolonya) şehrinin takımı olan 1. FC Köln takımında oynuyor. Bu takımın adı (Erste Ef Tse Köln) diye okunur. Mânası da Kolonya şehrinin ilk futbol klübü demektir. Coşkun'u orada çok seviyorlar. Çünkü hem çalışkan, hem efendi... Onu bir maçında seyrettim. İyi bir hareket yapınca, topa güzel vurunca tribündeki Almanlar «Yaşa Türk» diyorlardı. Bu hepinize bir ders olmalıdır. İçinizde iyi futbol oynıyanlar, birinci takımlara yükselenler çıkacaktır. Onların da gayesi, Coşkun'u örnek tutmak olabilir. Evvelâ anavatanda tahsilini tamamlamak, bir Türk takımında yükselmek, ay-yıldızlı millî formayı şerefle korumak...

Size Coşkun'a ait tatlı bir notum daha var: Almanlar Coşkun'un adını söyliyemiyor. Ki-

RAMAZAN ŞİİRLERİ :

Sen Olmasan, Ey Allahım!

Olur muydu yer, gök, deniz;
Sen olmasan ey Allâhım?...
Gelir miydik dünyaya biz,
Sen olmasan ey Allâhım?...
Açar mıydı şu çiçekler?
Uçar mıydı şu böcekler?
Güler miydi şu bebekler?
Sen olmasan ey Allâhım?...
Verdin bize akıl, duygu,
Gündüz hayat, gece uyku,
Çekecektik her an korku,
Sen olmasan ey Allâhım?...
Yerde insan, gökte melek,
Diler senden bin bir dilek,
Döner miydi Çark-ı Felek,
Sen olmasan ey Allâhım?...
Kitâbının adı Kur'ân,
Uyar ona her müslüman,
Edecektik kime îman,
Sen olmasan ey Allâhım?..
Bin bir nîmet verdin bize,
Kol ve kanat gerdin bize,
Bakacaktık hangi ize,
Sen olmasan ey Allâhım?...
Yurdumuz hür, kendimiz hür,
Çıkar her ön sesimiz gür,
Ediyoruz sana şükür:
Küçük, büyük ey Allâhım!...

F. Cemâl Oğuz OCAL

mi «Koskun» diyor, kimi de «Soşkun...» Bu arada takım kaptanı, Almanların meşhur oyuncularından Schafer (Şefer okunur) Coşkun'un adını kısaltıp «Co» demeyi denemiş. O da zor gelince, «Yo-Yo» deyip çıkmış işin içinden... Şimdi Coşkun'a arkadaşları olsun, Alman seyirciler olsun «Yoyo» diyorlar.

Coşkun hepinize çok çok selâm söyledi. Sizler de onun başarısı için dua edin bakalım..

Yabancı dil bilmeyen adam !..

Gene bu son Almanya seyahatimde gülünç bir olayla karşılaştım:

Frankfurt hava alanında uçak bekliyordum. Frankfurt, Batı Almanya'nın büyük şehirlerinden biridir. Uçak yolculuğunda bazan aktarma yapmak zarureti doğar. Meselâ İstanbuldan bir uçağa bindim. Onunla bir buçuk saat uçarak Atina'ya gittim. Sonra orada yarım saat kadar meydanda istirahat ettik. Biz, yolcular meydanın lokantasında birer limonata içerek serinlenirken, uçağımızın motorları da teknisyenler tarafından serinletiliyordu. Çünkü ikinci yolculuğumuz daha uzun olacaktı. Üç saat kırk dakika uçarak Münih şehrine geldik. Münih de Batı Almanyanın bir başka büyük şehridir. Almanlar bu şehre «München» derler... İşte Münih'te ilk uçaktan inmiş, bir başkasına binmiş ve Frankfurt'a gelmiştik. Frankfurt'ta gene uçak değiştirecektik. Meydanda beklerken baktım ki, bir adam üstünde almanca «bayanlara mahsus» yazılı kapıdan giriyor. Oranın kadınlar tuvaleti olduğunu anladınız tabiî... Hemen koştum, ama yetişemedim. Adama durumu anlatacaktım. Ama ben gidinceye kadar o içeri girmişti bile... Tabiî aradan bir dakika geçmeden çığlıklar duyuldu. Ve adam palas pandıras dışarı fırladı. Şaşırmıştı. Bu sefer gitti, karşıdaki bir başka kapalı kapıyı açıp girdi. Orası da, meydan gümrük müdürünün odasıydı. Oradan da ters yüzü çıktı. Biçare tuvaleti bir türlü bulamıyordu. Çünkü : Almanca bilmiyordu. O sırada bir kadın memurunun adama geldiğini gördüm. Ne istediğini sordu. Hem de yalnız almanca değil, fransızca, ingilzce de soruyordu. Ama yabancı hiç bir dil bilmiyordu. Sadece elindeki bileti gösteriyordu. Kadın memur bileti görünce şaşırdı. Çünkü o adamın bineceği uçak on dakika önce kalkıp gitmişti bile... Fakat adam yabancı dil bilmediği için hoparlörle uçağının hareket etmek üzere olduğunu bildiren çağırıyı anlamamıştı.

Bu küçücük bir misaldir sevgili çocuklar... Yabancı dil, insan için en kıymetli hazinedir. İşte bakın bir adamcağız,

sırf yabancı dil bilmediği için kadınlar tuvaletine girip rezil olmuş, o yetmiyormuş gibi uçağını da kaçırmıştı. Atalarımız «Bir yabancı dil bilen bir insan, iki yabancı dil bilen iki insan olur» demişler. Çok doğru söz... Siz de var gücünüzle okulda size öğretilecek yabancı dili iyi kavramağa çalışın. Yabancı dil bilmeden yurt dışında seyahate çıkamazsınız. Yabancı dil bilirseniz, daha çok kitap, mecmua okumak imkânını kazanırsınız. Filmleri anlamak için altlarına yazı yazılmasını beklemezsiniz. Çağımızda dünya küçülüyor Yeni uçaklar kilometreleri dakikalara indiriyor. Onun için yabancı dil öğrenmeyi, ilk gaye edinin!...

Size seyahatten getirdiğim notlar bu kadar değil. Ötekilerini de haftaya yazarım. Şimdilik hoşça kalın...

ÇOCUKLARIMIZA

AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Öğretmeni Küçük Mustafa'ya Niçin «Kemal» Demişti?

MEYVELER, çiçek olarak belirir, tomurcuklaşır, irileşir ve sonunda cinsi her ne ise ona göre (kemale erer), olgunlaşır. İnsan için çeşitli olgunluklar, kemal'ler vardır. Dedelerimiz: "Yaşta kemal, başta kemal." derlerdi. Yaşta kemal beden yapısının kemalidir. Başta kemal akıl, bilgi kemali, yani olgunluğudur. Hep biliyorsunuz; bizim maddî varlığımızla beraber bir de RUH varlığımız vardır. İşte asıl aranan bu RUH'un kemalidir. Her kul bu âlemde kemale eremiyor. Gerçi vücutlar büyüyüp, ana ve babaların halini alıyor. Fakat akıl derece derece, yani adamdan adama farklı olarak gelişiyor. RUH'a gelince, büyük insan kitlelerinin manevî yapıları gelişmeden, olgunlaşmadan kalıyor. Az insan yolunu bulup kemale erebiliyor.

Küçük Mustafa'nın öğretmeni onu kemale elverişli gördüğü için ayrıca meşgul olmuş ve kemalin yolunu göstererek ve kendinden sonra da varacağı hedefi ona her gün hatırlatmağa vesile olsun diye adına KEMAL'i eklemiştir. Ama, kulu bir ad değil, küçük Mustafa'ya yolu, kemal yolunu gösterdikten sonra...

Benim kalbimde öyle bir ümit var ki, güzel evlâtlarım, bu köşede böyle başbaşa konuştuğum sizlerin içinizden pek çok kemalli adam çıkacaktır.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Karadeniz kıyılarının büyük kısmında ..... iklimi görülür.

Marmara — Akdeniz — Karadeniz

Doğu Karadeniz kıyılarının ılık olmasına sebep ..... dağlarıdır.

Toros — Kuzey Anadolu — Kafkas

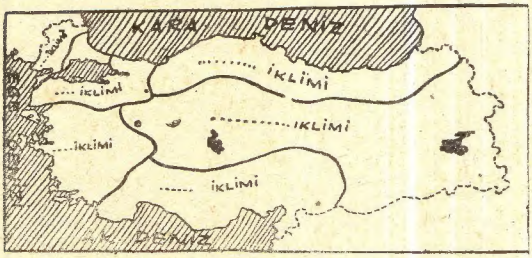

Türkiyenin iklim haritasındaki noktalara iklim adlarını yazınız.

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz:

Karadeniz bölgesinde yazlar yağışlı geçer.
Karadeniz ikliminde yazlar sıcak, kışlar soğuktur.
Akdeniz bölgesinde yazlar kuraktır.
İklim üzerinde denizin yakınlık ve uzaklığının etkisi vardır.
Türkiyede kıyılardan içerlere gidildikçe iklim sertleşir.
Kıyılara paralel dağlar yağmurları iç bölgelere bırakır.

Boş yerleri doğru olarak doldurunuz:
Akdeniz bölgesinde yazlar ..... geçer.
yağışlı — ılık — kurak
Türkiyede başlıca ..... iklim görülür.
3 — 5 — 7
Karadeniz bölgesinde doğuya doğru gidersek ..... artar.
sıcaklık — yağışlar — kuraklık
Türkiyenin iç bölgelerinden kıyılara gidildikçe yağışlar ..... lır.
çoğalır — kararlıdır — azalır.
Trakyanın doğusundaki iklim ..... iklimidir.
Karadeniz — Akdeniz — Kara iklimi
Boş yerleri doğru olarak doldurunuz.
İslahat Devri ..... yılında başladı.
1780 — 1789 — 1792 — 1839
Islahat Devrinin sonu ..... yılıdır.
1789 — 1790 — 1792 — 1839

III. Selimin yenilik hareketlerine girişmesindeki sebep nedir?

Doğru cümlelere X koyunuz.

Devlet adamları yeniçeri ocağını kuvvetlendirmek istiyorlardı.
III. Selim yaradılışı bakımından zalim ve sert ruhlu idi.
Geri kafalı ve yobazlar orduda yenilik istiyorlardı.
Fransa ihtilâli ile Avrupa devletleri korkunca III. Selim durumu müsait gördü.

III. Ahmet **Kanunî Süleyman** **III. Selim**

Islahat Devrinde yapılanlara D, yapılmayanlara Y koyunuz.

Mühendishane açıldı.
Matbaa kuruldu.
Deniz okulları geliştirildi.
Köşkler, saraylar yapıldı.
Nizamıcedid ocakları kuruldu.
Avrupaya daimî elçiler gönderildi.

Cümlelerin doğrularına D yanlışlarına Y koyunuz.

Diyanet İşleri Reisliği Cumhurreisliğine bağlıdır.
İçki, sigara, afyon ve patlayıcı maddeler inhisar maddeleriair.
Yurdumuza giren mallardan gümrük vergisi alınır.
İşçilere iş bulan, işçinin sağlığını koruyan, sigorta eden Çalışma Vekâletidir.
Devletin çiftliklerini, ormanlarını Nafia Vekâleti işletir.

Boş yerleri uygun şekilde doldurunuz.
Vergiler ..... taksitte verilir.
1 — 2 — 3 — 4
Vergi toplayan memura ..... denir.
Vasıtasız vergilere para verdiğimiz zaman dairesinden ..... verilir.
senet — çizelge — makbuz

Öğretmeniniz diyor ki.. Suçlu KİM?

Gazeteler geçen ayın ortalarında hepimizi ilgilendiren üzücü bir olayı yazdılar. Bu işe karışan bedbaht öğrencilerin resimlerini de bastılar. Herkes düşüncesini ortaya attı. Ben de, hepsini gördüğüm, birçoklarını dinlediğim için, görüşümü sizlere duyurmak istiyorum. Bu çocuklar; içim sızlayarak, ellerim titreyerek yazıyorum, hırsızlık yapmışlar. Gözlerinizin önüne getirin anne ve babaları ne kadar üzülmüşlerdir. Üzülmek birşey değil, hatta yıkılmışlardır. Bu çocuklar yüzünden çevrelerinde ne zor duruma düşmüşlerdir. Böyle fena iş yapanların anne-babalarına yazık değil mi? Onların ne suçu var.

Olayı hatırlatmak hoş değil ama, öteden beriden aldıkları eşyaları satmışlar, ele geçirdikleri paraları da şurada burada harcamışlar. Kıymetli olanları yıkık bir yapının içinde toprağa gömmüşler. Bazen Boğaza Ayazağa yolundan inerken, yolun sağ tarafında uzakta bir tepe üstünde duran bu binaya daima bakarım. Adeta içinde maceralar geçmiş, şimdi hiç kimse olmayan terkedilmiş bir şato harabesini andıran manzarasına dalarım. Bir de oraların gecesini düşününüz. Olay korkunç, dekor korkunç, yapılan iş korkunç...

Şunu da söyleyeyim, bir zabıta olayına karışanların suçu ancak mahkeme sonunda belli olur. Meselâ idam edilmek üzere yakalanan bir insanın kabahatsiz olduğu hattâ beraat ettiği duyulmuştur. Biz de temenni edelim ki, bu çocuklar muhakemeleri sonunda suçsuz olarak aramıza karışsınlar.

Bakın bu olay için neler yazıldı, neler söylendi. Dünya savaşından sonra gençlik, büyük küçük hiç birşey dinlemiyor, istediğini yapıyor, âsi oldu, toplum içinde uyulması gereken kurallara aldırmıyor, hatta kanundan kormuyor, zevk için suç yapıyor.

Veyahut, bazı âileler çocuklarile yeteri kadar ilgilenmiyorlar, kendileri sinemalara eğlencelere gidiyorlar, oyun masalarından kalkmıyorlar, çocuklarını başıboş bırakıyorlar, onların okula gidip gitmediklerini, derse çalışıp çalışmadıklarını kontrol etmiyorlar, geceleri eve gelip gelmediklerini bilmiyorlar.

Yukardaki ve benzerleri gibi düşünceler yanlış olmayabilir. Fakat biz de, örnek olmağa başlayan falan millette olduğu gibi, büyükleri karşısında sigara içen, babalarile içki kadehi tokuşturan kaç genç var? Gene biz de evini çocuğunu yüzüstü bırakıp kumara dadanan, kendini eğlencelere kaptıran parmakla gösterilecek kadar azdır. Bir çocuğun terbiyesinden yalnız âile sorumlu değildir. Çocuğun yetişmesinde okulun da bir etkisi, bir rolü vardır.

Gene gazetelerden okuduğumuza göre çocukların hemen hemen hepsi yabancı okullara devam etmiş veya ediyorlarmış. Olay arkasından bu okullardan gazetelere, bunların okuldan uzaklaştırıldıkları, belge aldıkları gibi açıklamalar yapıldı. Oldu mu ya? Bu çocukları artık benimsemiyorlar. Peki. yüzlerce öğrenci içinden bunları birtakım testlerle. ölçülerle onlar seçmediler mi? Okutacağız, adam edeceğiz diye âilelerinden binlerce lira almadılar mı? Tahsillerinin ortalarında veya sonunda belge verip ortada bırakmak, verdikleri sözleri yerine getirmemek güzel birşey mi?

Her belge alan, okuldan ayrılan kötü yola sapmamalı, baştan kara etmemelidir. Ben yabancı okullardan haksız yere uzaklaştırılmış, fakat bugün tahsillerine canla başla devam eden arkadaşlarımızı tanıyorum. Bunlar yetiştikleri zaman kendilerine yapılanları belki soracaklardır. Memlekette bir yabancı okul dâvası, yabancı okul problemi vardır. Bu işler düzelinceye kadar sizler ilk ve ortaokuldan diploma aldığınız vakit nereye yazılacağınızı iyi düşünmelisiniz. Hatta liseden sonra yabancı bir ülkeye tahsile giderken; sizlere milletinizi, milliyetinizi, soyunuzu, sopunuzu, imanınızı, vicdanınızı unutturmayacak yerleri seçmelisiniz.

SADIK ÖVET

Bina, sigara, gelir, tuz, şeker, hayvan veraset gümrük, eğlence gibi madde ve işlerin hangisi vasıtalı, hangisi vasıtasız vergilerdir.

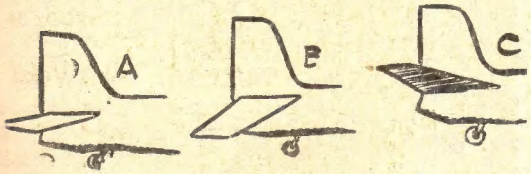

Şema uçağın dümen kısmını göstermektedir. Buna göre boş yerleri doldurunuz.

A durumunda uçak ..... gider.
B durumunda uçak ..... gider.
C durumunda uçak ..... gider.

aşağı — yukarı — düz.

A listesindeki açıklamaları B listesindeki yerlerine numaralayınız.

A	B
1 — İnsan, eşya ve motorun bulunduğu kısımdir.	( ) motor
2 — Uçağı havada tutar, gövdeyi yükseltir.	( ) pervane
3 — Pervaneyi döndürür, benzinle işler.	( ) kuyruk ve dümenler
4 — Uçağı dengede tutar ve uçağın sağa sola, yukarı aşağı dönmesini sağlar.	(tekerlekler)
5 — motorla işler, gövdeyi ileri sürükler.	( ) kanatlar
6 — Uçağı yerde tutar.	( ) gövde

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL — 1 —

BAŞLARKEN :

Meşhur yazar Jules Verne, korkunç zekâsı ve ileri görüşlülüğü sayesinde Ay'a gidileceğini, Atom denizaltılarının insanlık hizmetine gireceğini nasıl yazmışsa; günümüzün tanınmış romancıları da ayni şekilde hareket ederek, Feza'daki gezegenlerin sırlarını çözmeğe çalışmakta, dev adımlarla ilerleyip duran ilmin ışığında, geleceğin hayatını keşfetmeğe çabalamaktadırlar. Derğimizin Yazlığı'nda Feza'ya ait romanların en güzellerinden olan «Meçhul Dünyalarda 40 Gün» ü, 1960 Yıllığı'nda ise insanlık tarafı çok üstün olan «Merihten Gelen Adam» ı sizlere takdim etmiştik. Bu iki eser de umduğumuzdan çok daha fazla ilgi topladı. Elimize gelen binlerce mektupta, Feza ile ilgili, gerçek bilgiye dayanan ve uzun çalışmalar neticesinde yazılabilmiş bu kabil romanların «ÇOCUK HAFTASI» nda da neşri isteniyordu. Siz okuyucularımızın böyle bir arzularını yerine getirmek bizim için büyük bir zevk olacaktı. Derhal arkadaşımız H.FİKRİ VEREL'i bu işle görevlendirdik. Bundan evvelki romanları da sizlere yine o hazırlamıştı biliyorsunuz. H. FİKRİ VEREL, binlerce kitap arasından birini seçerek bize getirdi Kitabı basta Yazı İşleri Sekreterimiz OĞUZ ÖZDEŞ olmak üzere bütün elemanlarımız tetkik ettiler. İşte onların müşterek kararı: «PLÂSTİK İNSANLAR ÜLKESİ,» gerek işleniş bakımından, gerek uslûp bakımından, gerekse bilgi ve ahlâk bakımından bir şaheserdir! Ve bugüne kadar Türkiye'de böylesine hareketli, böylesine heyecanlı ve böylesine insan duygularını açığa koyan bir roman neşredilmemiştir.

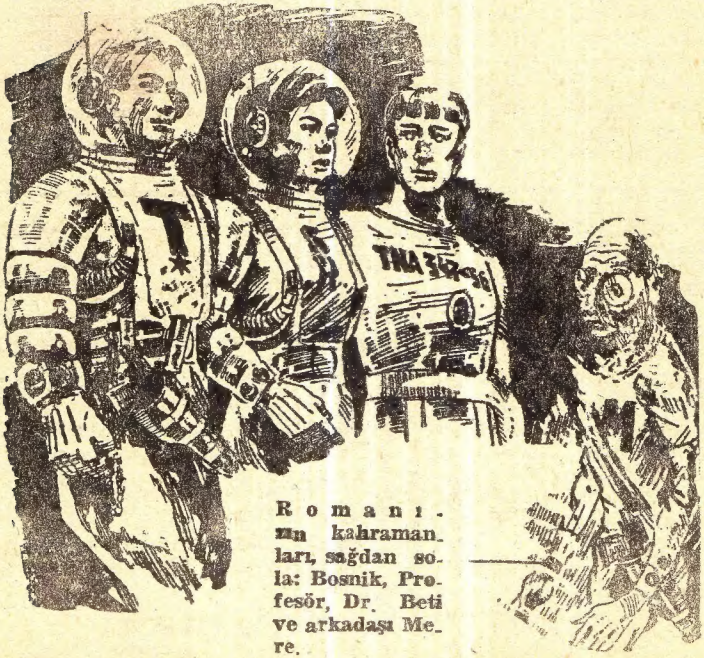

Romanın kahramanları, sağdan sola: Bosnik, Profesör, Dr. Beti ve arkadaşı Mere.

BİRİNCİ KISIM

KARANLIKTAKİ ELLER!

Müthiş bir fırtına!...

Bu fırtına biraz daha devam edecek olsa, gökyüzü hepten çökecek!... Aşağıda dev binalar bile sallanıyor sanki!... Şurada burada asırlık ağaçlar birer kuş kanadı misâli kolayca kırılıp düşüyor, daha ötelerde nehirler azarak yataklarını terkediyorlar!... Hava raporlarına aldanıp gökleri delmiş olan uçaklardan hiçbir haber yok!... Zaman zaman, denizden, gökten bir takım «imdat» sesleri geliyor. Fakat bu seslerin menşeini hiçbir âlet bulabilecek durumda değil...

Büyük şehrin bütün elektirkleri sönmüş!...

Karanlık biraz daha korkunçlaşmış!... Karanlık biraz daha insanları sarmış, onlarla alaya başlamış!... Böyle havaları Tanrı niçin insanlara belâ eder bilinmez ki! Korku büyüyor, bir çığ gibi insafsızca büyüyor; insanoğulları ile alay ediyor!... «Bana karşı koyarak kudret ve kuvvette değilsiniz!» diyor. Belki de hakkı var... Bir tabiat âfetinin arkasına gizlenen şu korku hissini ele geçirmek kaabil olsa!...

Deli midir bunlar kuzum?!

Rüyaların en dehşetli karanlığını bile gölgede bırakacak olan bu havada, birbirlerine destek olmağa çalışarak ilerleyen bu iki adam deli mi? Yağmur, rüzgâr ve uğultu onların ilerlemesine mani oluyor tabiî... Lâkin inat ediyorlar! Gidecekler!... Yürüyecekler!... Çünkü kafalarına koydukları birşey var! Bir düşünceleri, yapmak istedikleri birşeyleri var!...

Şimşeğin alaca aydınlığında iki yüz meydana çıkıyor... Gözleri yuvalarından fırlamış, kaşları çatılmış, burun delikleri durmadan açılıp kapanan, alınları kırışıklıklarla dolu iki çehre!... O cansız ve sessiz du-

varlar bile bu çehrelerden korkuyorlar gibi!...

Kısık bir ses duyuluyor:

— «Bu havada başımıza bir iş geleceğinden korkarım Herr Profesör!... Allah bize mani olmak için Şeytanları harekete geçirmişe benziyor!... Hem vesait olmadan mezarlığa kadar nasıl gidebiliriz ki?»

Bu kesik sesin sözlerine, çığlığa andıran başka bir ses cevap veriyor:

— «Gideceğiz! İstersen geri dönebilirsin! O kadar!...»

Rüzgâr, onları bir kere daha itip, evlerden birinin duvarına yapıştırıyor! Yağmur ise bütün vücutlarını sarmış...

İlk konuşan mırıldanıyor kendi kendine:

— «Yapmak istediğimiz şeyler yarım kalacak!... Bunca emekten sonra insanlara hakim olamamak çok acı!»

Fakat uğultu onun sözlerini başka bir yöne nakletmiyor.

Beriki:

— «Mezarlıkta bizi bekleyen var!...» diyor. «Daha bir saat sağ kalabilir!... Şayet bu bir saat zarfında onu yattığı soğuk mezardan çıkarıp alamazsak, hastahanedeki bütün faaliyetimiz ve gayretlerimiz yarım kalır!... Düşün bir kere Bosnik... Feza'ya ve insanlara hâkim olacağız! Herşey bize tâbi olacak Bosnik!...

— «Fakat Herr Profesör...»

— «Bırak şu fakatı şimdi!. En kısa zamanda şehrin mezarlığına gitmeliyiz!... Biliyorsun ki yarı ölü yarı diri toprağın altına gitmiş olan Doktor Nole'nin, işlerimizde bize büyük yardımı olacak... Onun beynine şiddetle ihtiyacımız var!... Bir beyin ki, diğer insanlardan çok üstün şeyler düşünebiliyor; bir beyin ki, ilmin sınırlarını aşabiliyor; bir beyin ki iyilik kadar fenalığı da başarabiliyor; bu beyine sahip olmak kadar büyük bir saadet olabilir mi Bosnik?»

Bosnik kısa boylu bir adam. Koca kafalı, geniş omuzlu ve müstehzi bakışlı bir adam Bosnik. Akı çok gözleri, bir kurbağa gözünden farksız! Ağzının daima çekik oluşu, onun müs-

KARA HARP OKULU'NUN 125. YILI HATIRA SERİSİ

Kara Harp Okulunun 125. yılı münasebetiyle iki değerden mürekkep bir hatıra serisi bastırılmıştır. Bu pullar 28.2.1960 tarihinde satışa çıkartılacak ve postada kullanılacaktır.

P.T.T. idaresinden aldığımız bilgiye göre 30 kuruş değerindeki kırmızı, sarı renkli, 2 milyon baskılı pulda kılıçlı birkompozisyon vardır. 40 kuruş değerinde, 1 milyon baskılı, brik, pembe ve sarı renklerdeki pulda süngülü bir kompozisyon vardır.

Her iki pulun da ebadı dantelden dantele 26x41 mm. dir. Ellişer pulluk tabakalar halinde, İstanbulda Klişecilik ve Matbaacılık T.A.O. ğı atölyelerinde Ofset usulüyle basılmıştır. Bu pullar 31.12.1961 tarihine kadar tedavülde kalacaktır.

Koleksiyon meraklısı okuyucularımıza bu yeni seriyi vaktinde tedarik etmelerini tavsiye ederiz.

tehzi ve insafsız bir kimse olduğuna delil sayılabilir! Elleri yapısına nazaran çok büyük Bosnik'in kolları ise neredeyse yere deyecek; bir maymun kolu gibi!...

Hayatı başkasının elinde olduğu için ürkerek duruyor Bosnik. «Herr Profesör'ün hakkı var!» diye düşünüyor.» Doktor Nole'yi o rutubetli yerden çıkartmalıyız... Dünyaya ve fezaya başka türlü hâkim olamayız...»

Sonra dudakları kıpırdıyor:

— «Gidelim Herr Profesör!. Bütün emirlerinize harfiyyen uymağa hazırım!...»

Herr Profesör'ün korkunç gözlerinde bir ışık yanıp sönüyor:

— «Bana uymak, beni dinlemek, benim sözlerimi yerine getirmek yaşamak demektir Bosnik! Eski hâlini bir düşünsene... Senin beynini değiştiren, seni ebedî ölümden kurtarıp ebedî hayata kavuşturanın kim olduğunu hatırlasana...»

Adamın sesi en müthiş hayvanları dahi korkutabilecek kadar çirkindi. Kaşları gözlerinin hemen üzerinde ve birbirine çok yakındı Herr Profesör'ün. Burnu iri ve kavisli, kulakları bir insan kulağından ziyade bir ağaç kavuğunu andırmaytaydı. Kafası küçüktü. Başının hemen arkasında büyük bir ur vardı. Çenesinden sarkmakta olan keçi sakalı ise, dehşetini biraz daha arttırıyordu. Konuşurken daima başını oynatıyor ve ıkınıyordu. Belki yetmişbeş yaşlarında vardı ama, en genç erkekleri bile gölgede bırakacak kadar çevik hareketlere sahipti.

Birkaç şimşek daha çaktı!...

(Devamı Gelecek Sayıda)

ÇALINAN SAAT

HİKÂYE

Yazan :

Ünver SIVACIOĞLU

Nazım Bey şehrin sayılı zenginlerindendi. Arkasında küçük bir korusu olan köşkünde biricik oğlu, karısı kızı ve hizmetçileriyle birlikte, yaz kış oturuyordu.

Oğlu Orhan onun için dünyada herşeydi. Onu büyük bir rikkatle sever, onun dünyanın en iyi çocuğu olduğuna ve ileride büyük bir adam olarak yetişeceğine inanırdı.

Semt tenha olduğu için hemen hemen arkadaşı yoktu. Köşkün yanındaki arabalığın üstünde oturan, ailenin emekli vekilharcının oğlu Ahmetle beraber mektebe gidiyor, boş zamanlarında onunla oynuyor ve en çok koruda dolaşıyor, kendilerine eğlenceler buluyorlardı.

O sabah küçük aile erkenden kahvaltılarını yapmış, Ahmet eline kitabını almış, çalışıyordu. Köşkten gelen bir hizmetçi babasına:

— Beyefendi sizi istiyor, Ahmedi de beraber.

Dediği zaman babası şaşırmış epeyce kibirli olan köşk sahibinin Ahmedi niçin istediğine aklı ermemişti.

Baba oğul Nazım Beyin çalışma odasına çıktıkları zaman onu epeyce sinirli buldular. Nazım Bey onları fazla bekletmedi:

— Davut Efendi, dedi. Ben evimde bir hırsız barındırmak istemem. Senin hizmetinden memnunum ama oğlun sana çekmemiş. Ya onu buradan başka bir yere gönderirsin, veya hep birlikte gidersiniz.

Davut Efendi kıpkırmızı kesildi. Elinde olmıyarak oğluna bir göz attı.

— Beyefendi, dedi. Benim oğlumu yollayacak yerim yok. Mademki bizi istemiyorsunuz, çıkıp gideriz.

Gücenmiş, yüzünü pencereye doğru dönmüştü. Dışarıda gamlı bir sonbahar sabahı vardı. Belki ad.mcağızın aklından böyle hiç ummadığı bir sırada kovulduğu için karısını, oğlunu nasıl geçindireceği, nerede barınacağı düşüncesi geçiyordu. O da bir aile reisi ve çocuk babasıydı. Tekrar başını çevirdi. Artık daima hürmet ettiği Nazım Beyden korkmuyor, onun bu hareketinin sebebini öğrenmek istiyordu:

— Gideriz, dedi. Ama lütfen suçumuzu söyleyiniz...

Nazım Bey kaşlarını çattı:

— Senin suçun yok Davut Efendi. Suç oğlunda. Saatimi çalmış.

— Saatinizi mi çalmış? Fakat...

Nazım Bey devam etti:

— Dün köşke girmiş, Orhanla beraber sözde ders çalışmışlar. Bu arada benim saat ortadan yok olmuş. Ben tahkikatımı yaptım. Ahmedin çaldığından eminim.

— Beyefendi, ben de bir babayım. Oğlumun böyle birşey yapacağını katiyen ummam.

Nazım Bey haykırdı:

— Zaten işte bu yüzden hırsız yetişir memlekette. Yılanın küçükken başını ezmeli. Sen ummazsın ama ben umarım. Affedilirse, göz yumulursa yarın benim kasamı da soyar. Polise haber verecektim. Fakat senin haline acıdım. Artık yüzünü bile görmek istemem, anladın mı?

— Anladım efendim.

Davut Efendi yüzü yaş içinde kalan oğluna döndü:

— Yürü, dedi.

Baba oğul süklüm püklüm çıktılar. Arabalığın üstündeki odadan ihtiyar adamın oğluna bağırarak birşeyler söylediğini acık pencereden duyuyordu. Ahmedin hiç sesi çıkmıyordu.

Nazım Bey oğluna döndü:

— Gördün ya dedi. Hırsızlık insanın bütün ailesi için bir yüz karasıdır. Zavallı adam oğlunun yüzünden ekmeğinden oldu.

Orhan yutkundu. Kıpkırmızı kesildi:

— Ama babacığım, dedi. Ahmet çalmadı ki senin saatini.

Nazım Bey hayretle ona baktı:

— Çalmadı mı?

— Çalmadı ya. Ben senden o kadar istedim bana bir saat almadın. Ben de senin saatini aldım, yine yerine koyacaktım. Al işte.

Cebinden saatini çıkarttı ve yazıhanenin üstüne koydu.

Nazım Bey sapsarı kesildi. Oğluna gözlerini açarak baktı. Çocuk hıçkırarak ağlıyordu. Babalık sevgisi öfkesine üstün geldi. Yutkundu. Pencereden baktı. İhtiyar emektar karısı ve oğlu bir kaç parça eşyayı bahçeye çıkartıyorlardı.

Nazım Bey saat hırsızının kendi oğlu olduğunu söyliyemezdi. Bu gururuna dokunurdu. Düşündü ve pencereden seslendi:

— Davut Efendi, Davut Efendi. Saat bulundu. Ben başka bir yere saklamışım.

Adam uzaktan titrek bir sesle cevap verdi:

— Simdi artık gönül rahatlığı ile gidebilirsiniz Beyefendi.

Saat bulundu ama Davut Efendi bir daha bulunmadı.

— Senin suçun yok Davut Efendi, suç oğlunda. Saatimi çalmış.

Yıldırım Kaptan

"GRON BAŞ KALDIRIYOR"

DÜNYALILAR, URAS SUNİ GEZEGENİNDE BAŞKANIN KARŞISINDA, NİÇİN DÜNYAYA DÖNEMİYECEKLERİNİN SEBEPLERİNİ DİNLİYORLARDI...

1960-9

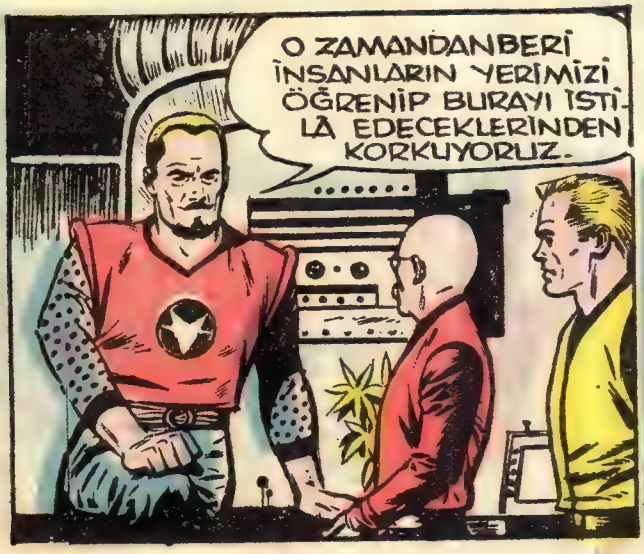

BAŞKANIN HAKKI VAR. BURADA KALALIM DAHA İYİ...
MARGO!
FENA MI? BURASI DA GÜZEL BİR YER. YENİ BİR HAYAT KURAR MESUT YAŞARIZ... NASIL? BU FİKRİMİ BEĞENMEDİN Mİ?
O SIRADA..
BAŞKAN! SALONDA BİR ZİYARETÇİNİZ VAR!
BİR DAKİKA ARKADAŞLAR!
MARGO, ÇOCUK OLMA! NE YAPIP YAPIP BURADAN KURTULMIYA ÇALIŞACAĞIZ!
SEN ZANNEDİYOR MUSUN Kİ, HAYATIMIZIN SONUNA KADAR BİZ BURADA YAŞIYABİLİRİZ?...
ANLAMAM. KAÇMIYA KARAR VERİRSENİZ BAŞKANA BİLDİRİRİM.
SAKİN OLUN ÇOCUKLAR!

MARGO'NUN HAKKI VAR. ELİMİZDE UÇAĞIMIZ YOKKEN NASIL KAÇABİLİRİZ? BURAYA YERLEŞEBİLİRİZ.
DELİRDİN Mİ YILDIRIM? BU NASIL SÖZ BÖYLE? CİDDİ MİŞİN?
YAVAŞ DOKTOR! MARGO'YU YATIŞTIRMAK İÇİN SÖYLEDİM BUNU!
TABİİ BURADA KALAMAYIZ. ZAMANI GELİNCE BİR ÇARE BULACAĞIZ.
O SIRADA BİTİŞİK SALONDA..
ARKADAŞLARLA BERABER BU DÜNYALILARIN ÖLDÜRÜLMELERİNİ İSTİYORUZ SAYIN BAŞKAN...
ÇÜNKÜ BU DÜNYALILAR BİZİM GEZEGENİMİZ İÇİN BİR TEHLİKEDİRLER...
EN SON KARARI BEN VERİRİM GRON!
BENSE BU ADAMLARIN UÇAKSIZ TEHLİKELİ OLMIYACAKLARINI DÜŞÜNÜYORUM.

BU SEBEPLE BAŞKAN BEN OLDUKÇA ONLARI İDAM ETTİRMİYECEĞİM...
BAŞKANIN BU SÖZLERİ GRON'U ÇOK ŞAŞIRTMIŞTI...
PEKALÂ. O HALDE BİZE SÖYLİYECEK BAŞKA BİR ŞEY KALMIYOR DEMEKTİR...
BU İŞİ DÜZELTMELİYİZ GRON.
HEMEN!
BİR İKİ SAAT SONRA URAS'IN HAKİMİ BEN OLUNCA DÜNYALILARIN DA İŞİ TAMAMDIR!
MÜHİM BİR HABER GETİRDİM BAŞKANIM!
KOMUTAN GRON, BİR FİLO UÇAKLA BİRLİKTE HAVALANMIŞ...
HAFTAYA: DÜNYALILAR ÖLECEK Mİ?

UÇAN ÇOCUK

UÇAN ÇOCUK KAFESTEN KAÇAN MAYMUNU İPNOTİZE ETMİŞTİ.

NE GÜZEL.. KÜÇÜK BİR ÇOCUK GİBİ KAFESİNE GELİYOR.

EYVAH BU PLÂN DA SÖKMEDİ. PATRONA HABER VERMELİ

BU SEFERLİK "ELEKTRONİK KAFA" DENİLEN HAYDUTUN ADAMINDAN KURTULDUM. AMA BU BİR DAHA SEFER PEK KOLAY OLMIYACAK. YENİ BİR ÇARE DÜŞÜNMELİ...

61

KAVANOZUN İÇİNİ KİMYASAL BİR DUMANLA DOLDURDU.

BU İNSAN ÜSTÜ ROBOT BANA BENZEYECEK VE BİR ÇOK İŞLER BAŞARIP FAYDALI OLACAK...

İŞTE ROBOT KLARK KENT'E BENZEDİ. ALLAHTAN "ELEKTRONİK KAFA" NIN DÜŞÜNCE RADYOSU BU CAM KAVANOZUN İÇİNDE OLUP BİTENLERİ ALMIYOR.

UÇAN ÇOCUK, ROBOTA YAPACAĞI İŞLER HAKKINDA DİREKTİFLER VERDİ.

VERDİĞİNİZ DİREKTİFLERİN HEPSİNİ ANLADIM. BEN ŞİMDİ KAVANOZUN DİBİNİ DELEREK DIŞARI ÇIKAYIM.

BEN DE O ÇIKTIKTAN SONRA, KAVANOZUN KIRILAN DİBİNİ X IŞINLI BAKIŞLARIMLA ERİTEREK YAPIŞTIRAYIM.

ROBOT YERALTINDAN AÇTIĞI TÜNELDEN DOĞRU KENT'İN EVİNE GİTTİ.

KLARK, SEN MİSİN? NEYE KENDİNİ O KOCAMAN KAVANOZUN İÇİNE HAPSETTİN?

BABA BEN KLARK DEĞİL, ONUN ROBOTUYUM. SİZE KLARK'IN NEYE ORAYA GİRDİĞİNİ ANLATMAYA GELDİM. DİNLEYİN...

UÇAN ÇOCUK'UN BABASI ANLATILANLARI DİNLEDİ.

O HALDE SENİNLE BİRLİKTE FUTBOL MAÇINA GİDELİM DE UÇAN ÇOCUK'UN KLARK OLDUĞUNDAN ŞÜPHELENENLER VARSA ŞAŞIRIP KALSINLAR.

PEKİ GİDELİM EFENDİM.

"ELEKTRONİK KAFA" YENİ BİR FENALIK DAHA İCAT ETTİ.

AL ŞU BOMBAYI, FİTİLİNİ YAKARAK UÇAN ÇOCUK'UN KAVANOZUNUN CİVARINA BIRAK. BEN DÜŞÜNCE OKUYAN RADYONUN YANINDA KALACAĞIM.

62

BİRAZ SONRA...

BOMBAYI ATEŞLEYEREK OTOBÜSÜN ÖNÜNE ATTIM. YOLCULAR İÇERİDE BİRBİRİNİ YERKEN UÇAN ÇOCUK HERHALDE BU SEFER DE YARDIMA KOŞMAMAZLIK EDEMİYECEK.

RAPID

362 H

GANGSTER KAVANOZUN YANINA KOŞTU..

UÇAN ÇOCUK, O BOMBA PATLARSA OTOBÜS TEKİ 40-50 KİŞİNİN HEPSİ BİRDEN, HAVAYA UÇACAK! ONLARI KURTARMIYACAK MISIN?

ALLAHA ÇOK ŞÜKÜR Kİ ROBOT KLARK KENT'LE BABAM BU OTOBÜSLE MAÇTAN DÖNDÜLER.

ROBOT KLARK HEMEN OTOBÜSTEN ATLADI.

ROBOT OLDUĞUMU KİMSENİN ANLAMAMASI LÂZIM. ÖYLE BİRŞEY YAPMALIYIM Kİ BOMBA PATLAMADAN BURADAN YOK OLMALI.

TAMAM, İNSAN ÜSTÜ NEFESİMLE BOMBAYI ÜFÜRÜR, ŞU KANALİZASYON DELİĞİNDEN AŞAĞI DÜŞÜRÜRÜM.

A... A... BOMBA YUVARLANIP GİDİYOR!

DİKKAT! TAMİRAT VAR

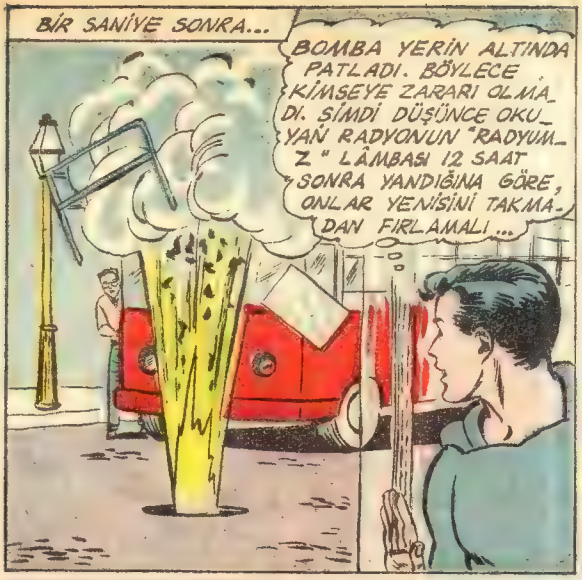
BİR SANİYE SONRA...
BOMBA YERİN ALTINDA PATLADI. BÖYLECE KİMSEYE ZARARI OLMADI. ŞİMDİ DÜŞÜNCE OKUYAN RADYONUN "RADYUM-Z" LÂMBASI 12 SAAT SONRA YANDIĞINA GÖRE, ONLAR YENİSİNİ TAKMADAN FIRLAMALI...

DÜŞÜNCE OKUYAN RADYONUN YANINDA...
LÂMBA BİR İKİ SANİYE SONRA SÖNECEK. ONUN YERİNE YENİSİNİ TAKMALI...
BOSUNA ÜĞRAŞMA, ONU TAKMAĞA VAKİT BIRAKMADAN BEN GELİYORUM!
63

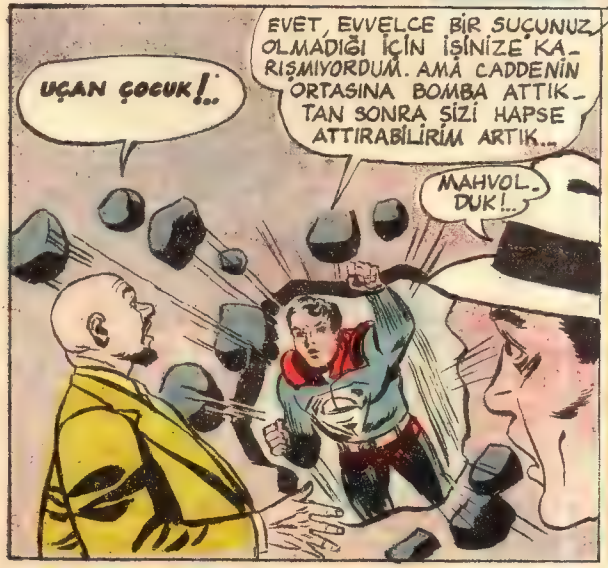
UÇAN ÇOCUK!..
EVET, EVVELCE BİR SUÇUNUZ OLMADIĞI İÇİN İŞİNİZE KARIŞMIYORDUM. AMA CADDENİN ORTASINA BOMBA ATTIKTAN SONRA SİZİ HAPSE ATTIRABİLİRİM ARTIK..
MAHVOLDUK!..

UÇAN ÇOCUK'UN EVİNİN ATELYESİNDE
KİMSE GÖRMEDEN ŞU ROBOTLARIMI SAKLIYAYIM, BELKİ BİRGÜN YİNE LÂZIM OLUR...
BİR DAHA DA BENİ BİR ROBOTLA MAÇA YOLLAMA KLARK. BANA İNAT OLSUN DİYE KARŞI TAKIMI TUTTU. DURMADAN MÜNAKAŞA ETTİK.

ARADAN GÜNLER GEÇTİ. BİR GÜN KASABANIN SERSERİ KÖPEKLERİ TOPLAMA MEMURU BENTLEY KARA KARA DÜŞÜNMEĞE BAŞLADI.
YAKALADIĞIM KÖPEK BAŞINA ÜCRET ALIYORUM. BU GÜNLERDE DE AKSİ GİBİ ORTALARDA HİÇ SERSERİ KÖPEK YOK! İŞLER ÇOK KÖTÜ GİDİYOR...

O GECE GİZLİCE BİR EVİN BAHÇESİNE GİRDİ.
ŞU KÖPEĞİN ZİNCİRİNİ ÇÖZEYİM, SONRADAN ONU SERSERİ KÖPEK DİYE YAKALARIM..
GINGER

ERTESİ GÜN...

DÜN AKŞAM ÇÖZDÜĞÜM KÖPEKLERİ ŞİMDİ TEKER YAKALAMALI. EVVELÂ SAHİPLERİNE GİDER, KÖPEKLERİNİ İADE ETMEK İÇİN BİR MİKTAR PARA İSTERİM, VERMEZLERSE ISSIZ ADAYA SÜRERİM...

BENTLEY EN FAKİR HALKTAN BİLE PARA İSTEMEKTEN UTANMIYORDU...

BİZ ÇOK FAKİRİZ.. AYLARDIR EVİMİZİ TAMİR İÇİN GÜÇLÜKLE PARA BİRİKTİRİYORUZ!..

BEN ONU BUNU BİLMEM. 50 DOLAR VERMEZSENİZ KÖPEĞİNİZİ ÖLÜME GÖNDERECEĞİM!

64

BİRKAÇ GÜN SONRA...

HEPSİ DE KÖPEKLERİNİ SEVİYORLARMIŞ. BANA AMMA DA PARA VERDİLER!..

FAKAT BİR GECE **UÇAN ÇOCUK** OLANLARI GÖRDÜ...

KIM

SON ZAMANLARDA KASABADA BİR SÜRÜ BAŞIBOŞ KÖPEK GÖRÜNMESİNİN MEĞER SEBEBİ BU İMİŞ!..

BU BENTLEY DENİLEN ADAMA İYİCE BİR DERS VERMEK LÂZIM. BİZİM UÇAN KÖPEK'İ YARDIMA ÇAĞIRAYIM DA ONA BERABERCE BİR OYUN OYNIYALIM!..

EFENDİM ISLIK ÇALIYOR. BENİ ÇAĞIRIYOR OLMALI...

UÇAN KÖPEK SMALVİL KASABASINA İNDİ!

HOŞ GELDİN KRİPTO.. ŞİMDİ SANA BİRŞEY SÖYLİYECEĞİM, ONU AYNEN YAPACAKSIN. BİR KÖPEK DÜŞMANI ADAMA GÜZEL BİR DERS VERECEĞİZ!..

GELECEK SAYIDA: KRİPTO'NUN MUCİZELERİ

MUSİKİ BİLGİLERİ

Armoni Nedir ?..

Batı müziğinde bu kelime; âhenk, uygunluk anlamına gelir. Seslerin birbirlerine uygun hâle getirilip kulağa hoş bir âhenk halinde aksettirilmesi, Batı müziğinde, bir ilim hâline getirilmiştir. Bir kaç sesin aynı zamanda birbirine uygun şekilde tertiplenip çalışmasına (Armoni) denir.

Batı müziğinde duyduğumuz çok seslilik Armoniden meydana gelmedir. Batı müziği Armoni esasına göre, yani çok seslilik üzerine tertiplenir.

Bizim eski Türk musikîmizde Armoni yoktur. Bu musikîmiz tek seslidir.

Okurlarımızdan
Bay Necati Soley'e,

Mektubunuzda semt adresinizi bildirdiğiniz halde hangi kasaba ve vilâyetimizden gönderdiğizi bildirmemişsiniz.

1 — Bu gibi kemanlar hakkında evvelce «Hafta» mecmuasında bir yazım çıkmıştı.

2 — Amati kemanların da Stradivaryusler gibi fiatı yüksektir. Fiat hakkında bir şey söyleyemiyeceğim. Sizdekinin hakiki olduğu tahakkuk ederse, size oldukça faideli olabilir.

3 — Bu kemanların hakikî olduğunu tesbit edecek Eksper Londra'dadır.

4 — Kemanın ön, arka ve yandan büyükce birer fotoğrafını aldırmak ve bu resimleri Londraya göndermek lâzımdır. Bu mütehassısın Londra'daki adresini İngiliz Ticaret Ateşeliğinden öğrenebilirsiniz. Bunun memleketimizde tesbiti imkânsızdır.

5 — Ekserivetle bu gibi meşhur isimler kemanlara marka olarak verilir. Hakikî Amatilerin tarihî daha eskidir. Fakat elinizdeki kemanın iyi bir mal olması da mümkündür.

6 — Sazınızı bir kere de Ankara Konservatuar keman hocalarına da göstermek faidelidir.

Sevgiler.

Nuri Sami KORAL

TARİH Yaprakları

SELİM SIRRI TARCAN'IN ÖLÜMÜ

Türkiyeye İsveç usulü jimnastiği getiren, kız okullarına jimnastiği sokan, beden terbiyesi üzerine çeşitli kitaplar yazan Selim Sırrı Tarcan 2 Mart 1957'de vefat etti.

OSMANLI TARİHİNİN SONU

3 Mart 1924'te Hilâfetin kaldırılmasıyla son Halife Mecit Efendi Türkiye hudutları haricine çıkarıldı, memleketin idaresi Milletin seçtiği Büyük Millet Meclisinin ellerine tevdi edilmiş, böylece Osman Gazinin kurduğu İmparatorluk sona ermiştir. Osmanlı İmparatorluğu tarihine karıştı yerine Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti geçti. Osmanoğullarının içinde memlekete hakikaten faydalı olan birçok kahraman ve zeki hükümdar yetişmiştir.

ÖMER SEYFEDDİN'İN ÖLÜMÜ

Hikâyeleriyle Türk edebiyatında kıymetli izler bırakmış bulunan Ömer Seyfeddin 6 Mart 1920'de vefat etti.

YILDIRIM BEYAZIT'IN ÖLÜMÜ

Ankara Savaşında Anadoluya saldıran Timurlenge karşı çetin bir savaş yaparak yanındaki Beylerin ihaneti yüzünden mağlûp olarak Timura esir düşen Yıldırım Beyazıt, tarihlerin yazdığına göre, bu yenilmenin acısına dayanamamış, 8 Mart 1403'te kahrından ölmüştü.

HÜSEYİN RAHMİ GÜRPINAR'IN ÖLÜMÜ

Edebiyatımıza popüler halk romanlarının en seckinlerini veren, kıymetli eserler bırakan Hüseyin Rahmi Gürpınar 8 Mart 1944'te vefat etmişti.

YAZI - RESİM YARIŞMAMIZ

KÜÇÜK JÜRİ HEYETİ İLK ELEMEYİ BU HAFTA YAPTI !..

Büyük bir ilgi ile karşılanan YAZI ve RESİM YARIŞMAMIZA gönderilen yazı ve resimlerin ilk elemesi Jüri Heyetini teşkil eden 3 muharrir ve ressam tarafından yapılmıştır. İlk elemede kazanan yazı ve resimler öbür hafta Büyük Jüri'ye sunulacaktır.

Küçükbey

TEFRİKA NO : 13

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

Recep Efendi Orhanla el sıkıştı. Küçük oğlan Orhanın elini öptü. Kadın arkasına o kazağı giymiş, başına şalı örtmüştü. Küçük oğlana da elbisesini giydirmişlerdi. Recep efendi eski ve hırpalanmış ayakkabılarını kapının önünde bırakmıştı.

Adam bayram namazından sonra sıkağa çıktıklarını, yer uzak olduğu için ancak gelebildiklerini anlatıyordu. Hava çok güzelmiş, biraz sıcak varmış.

Orhan bunları dalgın dalgın dinliyordu. Lalabey:

— Ağa, erken yola çıkmışsınız, dedi. Çocuklar açtır. Buyurun kahvaltı edelim.

Aç oldukları belliydi. Fazla nazlanmadılar. Ahçı ile Fatma Hanım onlara yiyecek taşıdı. Ömürlerinde yemedikleri şeyleri artık hiç hesaplamadan yiyorlardı.

Orhan ziyarete gelen doktorla salondaydı. Lalabey içeriye girdi:

— Misafirler gidiyor Küçükbeyefendi, dedi.

Recep Efendi kasketi elinde, kapıda duruyordu.

— Gayri Bayramdan sonra gelirimKüçükbey. İşiniz var şimdi.

Galiba Orhanın çok zengin bir çocuk olduğunu hemen öğrenmiş, o da herkes gibi ona Küçükbey demeğe başlamıştı. Orhan:

— Gitme, dedi. Çocuklar biraz bahçede oyalansınlar. Sait Efendi, bu Recep Efendiyi bahçemizde çalıştıralım. Ahırın üstündeki odalarda otururlar. Halili buradaki ilkokula yazdırırız. Siz rica ederim bu işle meşgul olun. Kendisine münasip bir maaş verirsiniz. Hanım da iyi olunca köşkün ağır işlerine yardım eder.

Ahırın üstündeki odalar günlük güneşlik. Bir tanesi dayalı döşeli. Şirin, sevimli bir çift oda.

Recep Efendi tıkanıyordu:

— Küçükbeyefendi, benden memnun kalmazsanız sonra elimdeki çatma kulübe de gider. Çoluk çocuk açıkta kalırız.

— Ben böyle istiyorum Recep Efendi. Lalabeyle konuş Hemen o odalara yerleşebilirsiniz. Köşkte fazla eşya var.

Lalabeye de fikrini söyledi:

— Ben kaldıklarını istiyorum. Ne lâzımsa yapınız.

— Başüstüne Küçükbey.

Salona dönünce Doktora rica etti:

— Bu kadın hasta imiş. Lütfen muayene ediniz. Mümkün olan tedaviyi yapalım.

— 11 —

Onlar ahırın üstündeki odaya yerleşmişlerdi. Recep bahçede bahçıvana yardım ediyor, koruyu temizliyor, canla başla çalışıyordu. Fakat o da köşkte çalışan bütün insanlar gibi bu Küçükbeyden pek çekiniyor, onun kızmasından, kendisini kapı dışarı etmesinden korkuyordu.

Kadın rutubetli bir barakada, yarı aç çalıştığı ve hâlâ emzikli olduğu için hastaydı. Artık doyasıya yemek yiyorlardı. Ahçı onların tepsisini hazırlıyor, ya kadın, yahut da kocası gelip alıyorlardı.

Küçük oğlan semtin ilkokuluna verilmişti. Her sabah erkenden gidiyor. Fakat ne zaman ve nerede Orhanı görse bacaklarının bütün kuvvetiyle koşarak kaçıyordu. Kadın da Orhana rastladığı zaman taş gibi donup kalır, yüzü kıpkırmızı kesilirdi. Orhan ne zaman hatırını sorsa:

— Sayenizde iyiyim efendm, derdi.

Orhan yine memnundu. Geceleri, ağaçların ötesinde, ahır odalarının üstünde ışık yandığını, orada bir aile barındığını görüyordu.

Orhan herkesi düşündüğü, geçimlerini sağladığı halde yanında çalışanların içinde arsız

— Siz bu sene liseyi bitiriyorsunuz değil mi?...

ve hırsız olanlar da vardı. Bunlardan biri de şofördü. Sait Efendi onun köşkün hususi arabasiyle müşteri taşıdığını haber almıştı. Birgün bu müşterilerden biri çantasını otomobilde unutuyor, köşke gelip şöförden istiyor, şoför iş meydana çıkacak diye inkâr ediyor, fakat Sait Efendi çantayı şoförün odasında buluyor ve adamın hesabını keserek kendisine yol veriyordu.

Yeni bir şöför bulmağı teklif ettiği zaman Orhan:

— Lüzumu yok, dedi. Ben otomobilden hoşlanmıyorum. Lüzumu olursa kendim kullanırım.

— Siz bilirsiniz Küçükbey efendi.

Kış gelmiş, her taraf karlarla örtülmüştü. Orhan birgün canı sıkılmış, bir otomobil gezmesi yapmağa kalkmıştı.

Köşkten çok uzakta bir tipiye yakalanmış ve bir durakta Sevime rastlamıştı.

Kız eli ayağı morarmış, saçlarına kar dolmuş, nefesi tıkanmış, belki de pek sağlam olmıyan ayakkabılarından kar suyu işlemişti.

Orhan ona acıdı. Kıza seslendi. On yedi yaşına gelmiş ve gelişmiş olan kız utancından yüzüne bakamıyor:

— Zararı yok efendim, şimdi bir tramvay gelir, diyordu.

Kızın elinde büyük bir paket, bir de okul çantası vardı. Orhan darıldı:

— Sevim, koruda sırtıma vurduğun muştayı unuttun galiba. Biz komşu değil miyiz,? ilkokul arkadaşı değil miyiz? Burada hastalanmak mı istiyorsun?

Kız utancından yerlere geçerek otomobile bindi. İçerisi sıcaktı. Orhan arabayı yavaş yavaş yürütürken onunla konuştu.

— Senli benli konuştuğum için darılmazsın sanırım? Böyle pazar günü koskoca paketle nereden geliyorsu?

— Gece teyzemde kaldım. Ona bir elbise dikeceğim. Biliyorsunuz ben ortayı bitirince dikiş mektebine girdim.

— Ama sen çok iyi okuyordun Sevim?

— Okuyordum ama babamın beni okutacak kudreti yok. Hiç olmazsa elimde bir sanat bulunur dedik. Ama dikiş mektebi liseden çok pahalıya maloluyor. Boyuna kumaş alıyoruz.

Yolda epeyce konuştular. Kız bir aralık sordu:

— Siz bu sene liseyi bitiriyorsunuz değil mi? Avrupaya mı gideceksiniz?

— Böyle birşey düşünmedim Sevim.

— Gitseniz ne iyi olur? İnsanın her istediğini yapabilmesi, çok zengin olması kadar iyi birşey var mı?

— Keşke bukadar zegin olacağıma akrabamdan bir iki kişi sağ olsaydı, keşke bir yakınım, bir samimiyet gördüğüm insan bulunsaydı. Zengin olmam neye yarar.

Kız bundan birşey anlamadı. Evlerine gelmişlerdi Kızı orada bıraktı, kendi köşküne döndü.

Aradan günler geçti. Bir akşam, geç vakit, hem de hava epeyce karlı ve fırtınalı olduğu bir gecede Sevim köşke geldi. Babası birden hastalanmış. Doktor tesadüfen oradaysa babasına bakmasını rica ediyordu.

Doktor köşkte değildi. Kızın başına, omuzlarına kar birikmiş, kirpiklerine bile kar taneleri konmuştu. Yavaş yavaş ağlıyordu.

Orhan otomobili küçük garajdan çıkarttı. Kızı da yanına aldı. Bir doktor bulup evlerine getirdi.

Onun bu hareketi emekli babasını, annesini ve onlardan çok Sevimi çok müteessir etmişti. Onun bu kibirsizliğine biraz da hayret ediyorlardı. Orhan da alay ediyordu:

— Sen benim sırtıma vurup ciğerlerimi ağzıma getirdin ama ben senin kadar hain komşu değilim Sevim.

O günden sonra ne zaman karşılaşsalar kız gelicik gibi kızarıyor, utanarak selâm veriyor, Orhan şakadan birkaç söz söyleyip geçiyordu.

(Devamı Gelecek Sayıda)

SPOR HAFTASI

YAZAN: SULHİ GARAN

Hakem, Oyuncu ve Seyirci...

Futbol sahasında oynayan 23 sporcudan bilhassa biri (yani hakem) için kutsal bir vazife gördüğü iddia olunabilir.

Hakem, futbolcu gibi kolay yetişmez. Bir futbolcu daha pek küçük yaşta, henüz bebek iken, kâğıttan bir topun peşinden koşar, anne ve babasının, akraba ve komşulara:

— «Bizimki, ilerde futbolcu olacak galiba. Bakın ne güzel topa vuruyor...»

Diye yavrularının yuvarlaklaştırılmış ve iplerle bağlı kâğıda nasıl tekme attığını göstermek üzere, onu misafirlerin yanında gayrete getirmelerinden tutunuz da daha sonraki günlerde çocuğun ilkokula giderken, mahalle arasında —bu sefer— lâstikten bir topun peşinden koşarak terlemesi, sonra ortaokulun üst sınıflarında içi hava ile doldurulmuş, küçükler arasında beş numara tabir edilen futbol topu ile oynaması tecrübe ve bilgisini arttıran mühim hususlardır.

Liseye devama başlayan ve yaşı 17 ye yaklaşan delikanlılar, okulun sınıf hatta lisenin futbol takımlarında yer aldıklarından pek az sonra, okul - spor yurtlarının müsabakalarını takip eden külüp idarecileri, kabiliyet ve liyakatli bu gençlerin durumunu gözden geçirerek, onlara kulüplerinin muhtelif takımlarında yer verirler.

Eğer bu futbolcular o takımlarda da başarı kazanırlarsa, çok kısa zaman içinde birinci kadroya geçer, hatta Türk Millî Futbol takımına dahi seçilebilirler.

Böylece, 18 yaşında Millî takıma çağrılan bir oyuncu, hakikat halde —en azından— 12 senedenberi topun arkasında koşmakta ve ona vurmaktadır.

Buna karşılık, hakem olabilmek için, mevcut nizamlara göre bir kimsenin 23 yaşında olması lâzımdır.

Bu yaştan sonra, 4 ay kadar kurs gören biri, bu kursu muvaffakiyetle ikmal edince, bir mevsim saha denemesine tabi tutulur ve kendisine namzet hakem unvanı verilir.

Namzetlik müddeti, bazan iki, üç, hatta beş mevsime kadar devam eder. Başarı gösterenler, Bölge hakemliğine yükseltilir.

Bu nev'i hakemliğin en az müddeti ise beş senedir. Bölge hakemliğinde muvaffakiyet kazananlar millî hakem oluyorlar.

Millî hakemlikteki bekleme müddeti de, ayrıca beş senedir. Fevkalâde başarı göste-

KISSADAN HİSSE

BİR KERE BOZULMAYA GÖRSÜN

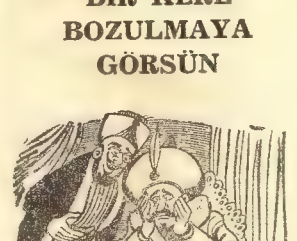

Bundan senelerce önce, yaptığı bir suçtan dolayı, bir generali idama mahkûm etmişler. İdama mahkûm olan general, zamanın hükümdarının çok sevdiği bir adammış. Hükümdar, onun idama mahkûm edildiğini öğrendiği zaman, Laşlamış ağlamaya. Hüngür hüngür ağlıyormuş.

Hükümdarın bu halini gören, maiyeti erkânından biri Hükümdara şöyle demiş:

— Ey büyük hükümdarım. Niye böyle ağlayarak kendini yiyip bitirirsin. Mademki idama mahkûm olan adamı bukadar çok seviyorsun, onu pekâlâ ölümden kurtarırsın. Onu ölmeye mahkûm eden kanunu sen yapmadın mı? Kanunu sen yaptığına göre, pekâlâ da bozabilirsin. Bu senin için çocuk oyuncağı gibi birşey. Hem sana kimse de karışamaz. Çünkü sen buraların tek hâkimisin.

Hükümdar, maiyetinden olan bu adam sözlerini bitirdiği zaman ağlamasını bir kat daha arttırarak «Haklısın,» diye adama cevap vermiş, «Yerden göğe kadar haklısın. Bu kanunu bozmak, benim için çok kolay. Kimse de bana karışamaz.»

— Peki öyleyse niye hâlâ ağlıyorsun. Kanunu yapan sensin. Boz gitsin.

— İşte ben de kanunu yapan ben olduğum için, onu bozamıyorum ya... Zira bozulmaya alışılan kanun kanun olmaktan çıkar....

İnsan bir kere bir şeye alışmaya görsün. Bir daha yakasını ondan kurtaramaz. Hayatında ilkdefa olarak hırsızlık yapan bir adamı düşünün. Bu adam bir daha hırsızlık yapmayacağım dese bile, bir gün gelir, 'n'olacak, canım, son olarak (!) birdefa daha yapayım' der, ve bu suretle bu kötü itiyat onun ömrü boyunca devam eder gidir.

renler ise, iki sene sonra beynelmilel hakemliğe yükselirler ve beynelmilel hakem listesine dahil olup 6 tane millî maç idare ettikleri takdirde Beynelmilel Federasyon tarafından kendilerine F.İ.F.A. kokardı (arması) verilir.

Bu hesaba göre, bir futbolcu 18 yaşında millî olabildiği halde bir hakem, kursu bitirdikten en az 12 sene sonra, yani normal şekilde 35 yaşında beynelmilelliğe yükselebilir.

Bir hakeme, mesleğe başlarken evvelâ ve ilk olarak şu nasihat verilir:

— İşini mümkün olduğu kadar göze batmadan, yani silik kalmağa razı şekilde yapacaksın.

Hakemin, spor hayatı boyunca, şan, şeref ve şöhret gibi şeyleri hatırına getirmemesi, hakemliğe devam ettiği müddetçe merhametsizce tenkit edilmeği peşin kabullenmesi ve taraftarların kendisine yükliyeceği günahları daima taşımak mecburiyetinde bulunacağını bilmesi gerekir.

Fakat, bütün bunlara rağmen, hakemin verdiği kararlar, kat'îdir ve hiç bir surette değişmez.

Hakemlerin uzun tetkik ve şahit dinlemelerinden sonra verdikleri kararlar, daha üstün mahkemeler tarafından tetkik olunduğu halde, spor hakemlerinin, saniyelerin onda biri içinde verdiği çok acele kararlar, hiç bir üst tarafından bozulamaz.

Tam zamanında, yerinde, isabetli ve şaşmaz düdük çalması gereken hakem, bir futbol maçında bir kulübün mukadderatını değiştirmek kudretine sahiptir.

Seyircilere gelince: Her futbol maçını taraf tutarak —yani bir kulübe bağlı şekilde— seyreden meraklıların hakemler hakkında düşünceleri, tamamen başka başka, oyun kaideleri üzerindeki bilgileri de çok azdır.

Unutmamak lâzımdır ki, seyirci bir tiyatro seyreder gibi en iyi oynıyanı veya onların zaferini alkışlamağa değil, sahaya kendi ekibinin kazanışını görmeğe gelir.

Hakemlerin verdikleri değişmesi mümkün olmayan kararlara oyuncuların itirazı, seyircilerin de mağlûbiyet veya bunun endişesi içinde hakemlere takındıkları tavır, değiştiği gün, Türk hakemliği ve onun yanı başında Türk futbolu da büyük bir ilerleme kaydedecektir.

SPOR TARİHİ

HAZIRLAYAN : TEVFİK ÜNSİ

Almanya'yı Berlinde Nasıl Yenmiştik?

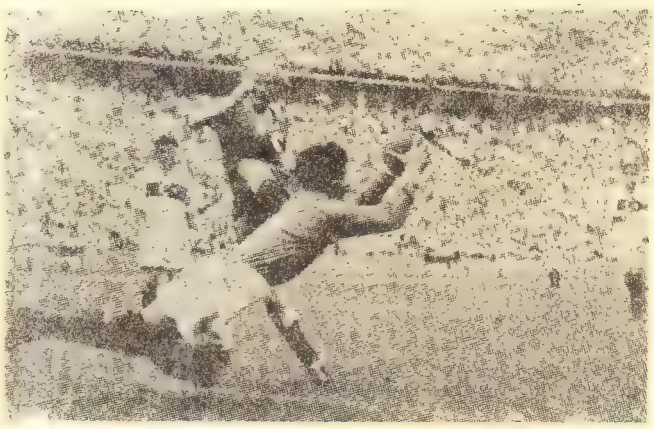

Almanların «Panter Kaleci» adını taktıkları Turgay, bir gol daha kurtarırken. Solda, geride: Müjdat, sağda M. Ali görülüyor.

Millî Futbol Takımımızın büyük başarılarından biri de Alman Millî Takımını kendi sahasında mağlûp etmesidir. Almanlar harpten sonra futbolde hamle yapmışlar, çok ilerlemişlerdi. Netekim, bizim onları yenişimizden 3 sene sonra Alman takımı Dünya Şampiyonu olacaktır.

17 Haziran Pazar günü. Millî Takımımız İsveçte bir hafta evvel 3-1 yenilmiştir. Takım kaptanı Baba Gündüz Kılıç ateşler içinde hastadır. Millî Takımımız da o gün Berlin'in 120 bin kişilik Olimpiyat Stadı'nda Alman Millî Takımı ile karşılaşacaktır. Gündüz Kılıç'a ateş düşüren igneler yapılıyor ve takımımız 115,584 kişinin hazır bulunduğu stada şu kadro ile çıkıyor:

Turgay (G.S.) — Naci Özkaya (G.S.), Müjdat (F.B.) — Eşref (BJK, şimdi Vefa'da) Ali İhsan (BJK, şimdi Adalet'te) Hüseyin (BJK) — Erol (F.B, şimdi Adalet'te) Recep (BJK, şimdi Kasımpaşa'da), Gündüz (G.S., kaptan) Lefter (F.B.), Faruk (BJK).

Takımımız oyuna müthiş bir hızla başlıyor ve daha 5 inci dakika dolarken Recep Baba Gündüz'ün ustaca bir ara pasından faydalanarak takımımızı coşturan ilk gölü atıveriyor. Almanlar bir an şaşırıyorlar, sonra 115 bin seyircinin sesleri ile gittikçe toparlanıyorlar. Fakat müdafaamız başta Turgay olmak üzere müthiş bir müdafaa yapıyor. Hele Turgay hayatının oyununu oynuyor, akla hayale sığmayacak kurtarışlar yapıyor. Turgay'ın bu oyununu gören Almanlar ona hemen (Panter Kaleci) adını taktılar ve kritikler kendisini Avrupa'nın en iyi üç kalecisinden biri ilân ettiler. İşte daha 7 nci millî maçını oynayan, 18 yaşındaki Turgay Alman Millî Takımının forvetine karşı koydu. İlk devre böylece 1-0 galibiyetimizle bitti.

İkinci devreye Gündüz'ün yerine Muzaffer'i (G.S) , Hüseyin'in yerine de M. Ali'yi (F.B.) alarak başladık. Takımımız yine Almanların akınlarına aynı enerji ile mukabele etti. Fakat 74 üncü dakikada beraberlik gölünü yedik. Olimpiyat Stadı'nı dolduran Alman seyircileri coşmuştu, galibiyet golü için kıyameti koparıyorlardı, ama gol ve galibiyet onlara değil bize nasip oldu: 86 ncı dakikada, anî bir karşı akında Muzaffer, Erol'un pası ile galibiyet golümüzü ağlara taktı ve az sonra da maç 2-1 galibiyetimizle bitti. Avrupa'da bomba gibi patlayan bu netice Millî Takımımızın Macar zaferinden sonra en büyük başarısıdır.

EĞLENCE BİLMECE

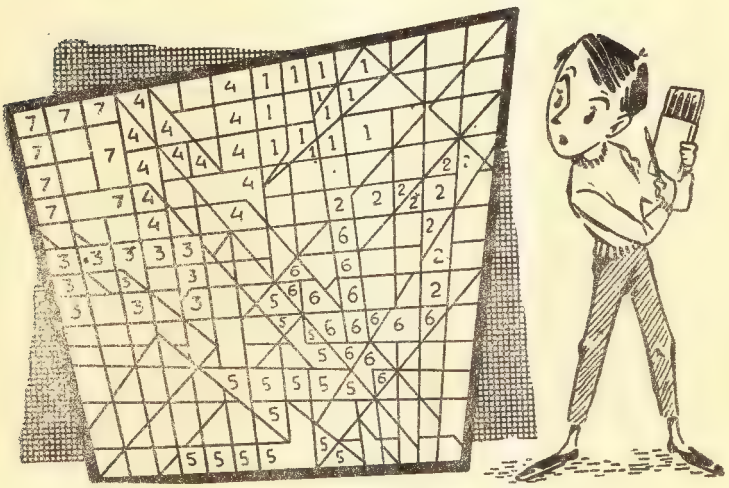

Elinize yedi ayrı renkte kalem alın. Yukarıdaki şekildeki, ayni rakkamları ayni renkle boyayın. Meselâ 1 numarayı sarı ile, 2 yi kırmızı ile vesaire. *Boyama işi bittikten sonra, karşınıza yedi harf çıkacak. Eğer bu* harfleri bir sıraya koyacak olursanız, dünyanın en büyük şehirlerinden birisi ile karşılaşırsınız.

(Meselenin halli karşı sayfada)

Yukardaki tahta parçasını 16 eşit parçaya bölebilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

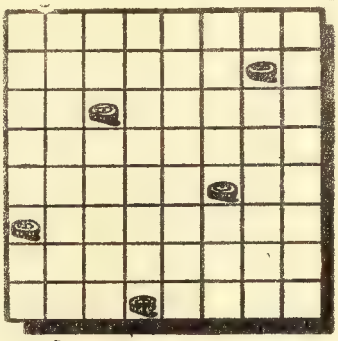

Yukardaki dama tahtasının içine, o şekilde bir kare yerleştirin ki, içinde bir tek dama taşı bulunmasın. Evvelâ taşların yerlerini değiştirmekle işe başlayabilirsiniz. Fakat her yatay sırada birden fazla taş bulunmaması şarttır. Ve çizeceğiniz karenin uçlarının esas karenin kenarlarına değmesi lâzımdır.

(Halli karşı sayfada)

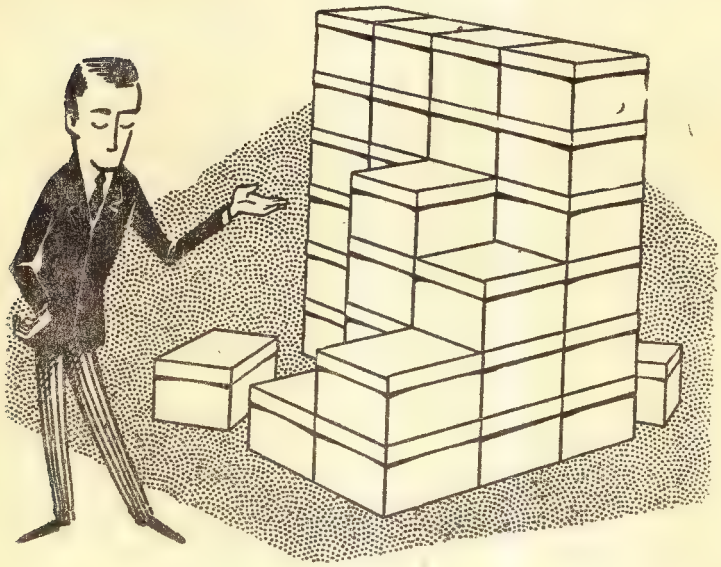

Yukarıdaki resme şöyle bir bakın. Ve otuz saniye zarfında, kaç tane kutu olduğunu söyleyin. Eğer otuz saniyeyi geçirirseniz, kutuların adedini doğru tahmin etseniz bile, bu makbul değildir.

(Meselenin halli karşı sayfada)

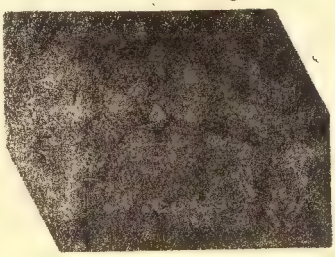

Bu siyah şekli, o şekilde kesin ki, elde edeceğiniz şekillerle bir kare meydana getirin.

(Halli karşı sayfada)

ARKADAŞ

— Geçen gün çok eski bir arkadaşa rastladım. Seni sordu, selâm söyledi. İsmi Süreyya.

— Süreyya mı? Ben öyle bir kimse hatırlamıyorum.

— Nasıl hatırlamazsın canım? Kalın bıyıklı, kabak kafalı, göbekli bir adam...

— Muhakkak sen yanılmışsın kardeşim. Ben küçükken bıyıklı, kabak kafalı, göbekli bir arkadaşım yoktu!...

ÇOCUKLAR

Çocuk — Öğretmenler maaş alır mı?

Babası — Tabii!

Çocuk — Peki ama biz onlardan fazla çalıştığımız halde on para olsun maaş almıyoruz!

YAPMIŞLAR!

Doktor — Verdiğim ilâçtan fayda gördünüz mü?

Hasta — Hayır hiçbir fayda görmedim!

— Nasıl olur? Şişenin üstünde yazılı olduğu gibi hareket etmediniz mi?

— Aynen yazının dediğini yaptık. «Şişenin kapağını daima sıkıca kapalı tutunuz» yazıyordu.

DÜKKAN AÇMAK

— Bir dükkân açmak istiyorum. Ne yapsam, dersin?

— Once bir anahtar almalısın. Sonra anahtarı kilide sokmalısın. sağa doğru, çevirmelisin. O zaman herhalde dükkân açabilirsin zannederim.

FARZET!

— Bu kavanozun kapağını açamıyorum anne, ne yapayım?

— Benim ramazan için sakladığım reçel kavanozlarından biri olduğunu farzet. O zaman hemen açarsın oğlum!

KOLAYLIK

— Bazen birdenbire arkama bir ağrı giriyor doktor. Ne yapayım, dersiniz?

— Şu ilâcı ağrı girmeden yarım saat evvel alınız. Birşeyiniz kalmaz.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 1960-9 CİLT : 7
2 MART 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY
Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ
Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14
Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi
Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.

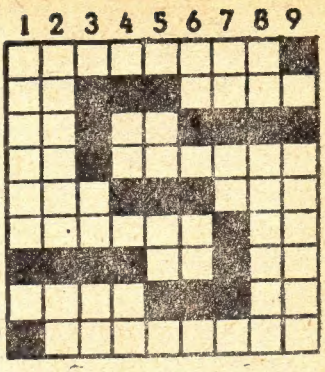

Soldan sağa doğru:

1 — Cumhur Reisliği yatı. 2 — Yapılacak şey, tersi meydan demektir. 3 — Tersi ayının evidir tersi bir binek hayvanıdır. 4 — Asker, tersi keyifli demektir. 5 — Bir çeşit kılıç, telefonda sesleniş. 6 — Tayin etmek, dumanın izi. 7 — Bir nota, bir nota daha! 8 — Sulu değil, en kısa zaman. 9 — Bir çeşit tüfek.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Film seyredilen yer, 2 — Küçük kabile, yayla atılan. 3 — Tersi tok değil demektir, tersi bayrağımızdadır. 4 — Tersi köpek demektir, şiş. 5 — Kızıl san'at. 6 — Bir sayı, tersi yama demektir. 7 — Tersi en kısa zamandır. «Yaşa!» 8 — Kırmızı, tersi boşuna demektir. 9 — Tersi kokulu bir bitkidir.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	S	A	V	A	R	O	N	A	■
2	İ	Ş	■	■	■	■	N	A	L	A
3	N	İ	■	T	A	■	■	■	■
4	E	R	■	İ	L	E	Ş	E	N
5	M	E	Ç	■	■	■	A	L	O
6	A	T	A	M	A	K	■	İ	Ş
7	■	■	■	R	E	■	F	A	■
8	K	O	Y	U	■	■	A	N	■
9	■	K	A	R	A	B	İ	N	A

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN HALLİ

KARŞI SAYFADAKİ ŞEKİL BULMACALARININ HALLİ

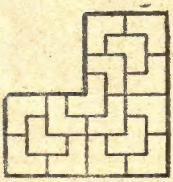

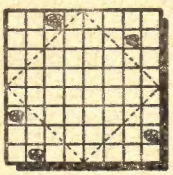

Şekli bu şekilde ikiye böler ve bir diş sağa kaydırırsanız kare hasıl olur.

KARŞI SAYFADAKİ MESELELERİN HALLİ

1 2 3 4 5 6 7
RYENWKO=NEW YORK

36 kutu vardır.

Dünyanın 4 Köşesinden

Çay Avrupa memleketlerine nereden gelmiştir? Dünya yüzünde en çok çay içenler Çinliler mi, İngilizler mi?

Bir Çin efsanesine bakılırsa, Çin Imparatoru Çinung, M. O. 2737 yılı gibi eski bir devirde çayın tadını çıkarıyordu. Yapılan araştırmalar, çayın anayurdunun, Hindistan'ın Brahma putra Nehrinin yukarı boylarında ve Çin hududunda bulunan Assam ülkesi olduğunu meydana çıkarmıştır. Çay ihtimal buradan 4 üncü Asırda Çin'e geçmiştir. Avrupa'ya yapılan ilk büyük çay sevki, 1610 da Hollanda'yu vuku bulmuştur. İngilizler de bundan sonra çaya dadanmışlar ve yılda adam başına 2000 fincanla, çay istihkâkında Çinlileri geride bırakmışlardır. Bununla beraber, Hollanda açıklarındaki Doğu Friesland Adasının yerlileri çay düşkünüğü bakımından İngilizleri de geride bırakmaktadır.

İnsanoğlu tarafından kullanılan ilk maden hangisidir?

Altın, gümüş ve bakır, evvelâ eritilmeleri icap eden bileşikler halinde değil de serbest hade bulunduklarından, içlerinden herhangi biri insanoğlu tarafından ilk olarak kullanılmış maden olabilir. Bakır herhade içlerinde en faydalısı olurdu. Kalay, kurşun ve çinko da maden cevherlerinden kolaylıkla elde edilebiir. Kalay ve çinko sık sık bakırla birleştirilmiştir. Bütün bakır ve gümüşlerin her zaman serbest halde bulunmadıkları da unutulmamalıdır. Bir bölgede ilk defa olarak kullanılmış madenin, başka bir bölgede de ilk kullanılan maden olması icap etmez.

Eskiden bazı milletlerin, bizimkinden farklı bir sayı sistemleri olduğu doğru mu?

Evet. On temel sayısına, yani parmaklarımızı sayısına dayanan sayı sistemimiz tek değildir. Fransa'nın eski yerlilerinin yirmili bir sistemleri olduğu tağmin edilmektedir.Fransızcada 80 sayısı «putrevingt» yani dört kere yirmidir. Bundan bir kimselerin sayı sistemlerinde el parmakların dan başka, ayak parmakların da hesaba kattıkları anlaşılmamaktadır.

Eski Babil'lilerin altmışlı bir sitemleri vardı. Saatleri 60 dakikaya, dakikaları 60 saniyeye bölmek usulünü onlardan almış bulunuyoruz.

EZOP'tan Hikâyeler

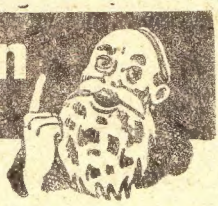

Çeviren : Özay SUNAR

Köpek ve Timsah

Nil nehri kenarında koşup oynamakta olan bir köpek çok susamıştı. Fakat nehrin içindeki canavarlardan korktuğundan bir türlü başını suya uzatıp içemiyordu. Timsah başını suyun yüzüne çıkararak neden bu kadar acelesi olduğunu sordu.

— «Seninle herzaman tanışmak isterdim,» diye de timsah ilâve etmeyi unutmadı. «Çok, pek çok hoşuma gideceğine eminim. Neden bir parça durmuyorsun. İki çift lâf ederdik.»

— «Bana büyük bir şeref bahşettiniz,» diye köpek cevap verdi. «Fakat alacağınız zevkin hep sizin olacağından korkarım. Ben bir zevk alacağımı sanmıyorum. Doğrusunu söylemek icab ederse, senin gibi arkadaşlardan korunmak için bu kadar acele ediyorum.»

FENA İNSANLARDAN HİÇBİR ZAMAN TAM MANASIYLA KORUNUYOR OLAMAYIZ.

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA

BÜYÜNCE KİMBİLİR NE GÜZEL MEYVELER VERECEK?

HEY YAMAN! YENİ DİKTİĞİM FİDANA DİKKAT!

ÖZÜR DİLERİM AMCA..

ETRAFINA TELDEN ÇİT KOYUYORUM..

ARTIK FİDANA BİR-ŞEY OLM... HEY! DİKKAT!

HAV! HAV!

ANLAŞILDI.. FİDANA DUVAR ÖRMEK LÂZIM GELİYOR!..

ÇİMENTO

GECELEYİN..

OH.. İÇİM RAHATLADI.. BAHÇEDEKİ BU SES TE NE?

GAAARÇ!

ÇATIRR!

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Ağzını bağlamasam, anneneme bütün yaramazlıklarımızı anlatır !..